

δὲν ἀπέδειξεν εἰς αὐτούς, ὅτι ἦν φυσικῶς ἀδύνατον νὰ φαίνωνται ὡς ὁρατὰ τὰ ἀσώματα ὄντα καὶ ὅτι οὐδὲν φαινόμενον τῆς φύσεως εἶνε δυνατόν ν' ἀναχθῇ εἰς τοιαῦτα αἷτια. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξηγήσῃ λοιπὸν τῶρα αὐτό, τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸν ἴδιον; — Πολλάκις εἶπε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἀπεφάσισε νὰ λησμονήσῃ τὰ πάντα, νὰ μὴ σκεφθῇ ποτέ πλεόν περὶ αὐτῶν, καὶ ὅμως εὐθὺς μετ' ὀλίγον ἐβασανίζετο ἐξαναγκάζων τὴν μνήμην του νὰ ἀναπαραστήσῃ ζωηρῶς ὅ,τι πρὸ μικροῦ δὲν ἤθελε νὰ γνωρίζῃ· καὶ οὕτω ἐνεφανίζοντο εὐδιακριτότερα ἢ πρότερον τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φαντάσματος, τὸ ὁποῖον εἶχε καλῶς ἰδεῖ, ὅταν παρακάμπτον τὴν γωνίαν ἐστράφη πρὸς αὐτόν. Εἶχεν ἰδεῖ τὸ ἐράσμιον στόμα, τὰς ροδίνους παρειάς καὶ τὸν λεπτοφυῆ λαιμόν, καὶ προσάγων τῶρα τὴν παλαιὰν εἰκόνα παρέβαλεν αὐτὴν πρὸς

ταῦτα μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ εὗρισκεν αὐτὴν τὴν μορφήν τῆς ἐπαίτιδος κόρης.

Ἐπειδὴ τὴν ἐπαύριον ἡ Ἰωσηφίνα εἶχε πολλὰς ἀσχολίας κατ' οἶκον καὶ ἐκωλύετο νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ, ἐπῆγεν ὁ Φρέβεν καὶ ἐκάθισε πάλιν εἰς τὴν ἀναδενδράδα. Ἀνεγίνωσκεν ἐκεῖ καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀπησχόλει αὐτὸν πάντοτε ἡ ἰδέα, ἃν θὰ ἐνεφανίζετο αὐτῷ καὶ αὖθις τὸ χθεςινὸν φάσμα. Ναρκωτικὴν ἔσχεν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν ἡ ὑπερβολικὴ τῆς μεσημβρίας θερμότης. Πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν διὰ νὰ μὴν ἀποκοιμηθῇ καὶ πρὸς τοῦτο ἀνεγίνωσκε μετὰ πολλοῦ ζήλου, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατέπεσεν ἡ κεφαλὴ του, διωλίσθησεν ἀπὸ τῶν χειρῶν του τὸ βιβλίον καὶ ἀπεκοιμήθη.

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.]

(ἔπεται συνέχεια.)

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

(συνέχεια.)

34.

Ἀπόφευγε πᾶσαν συναναστροφὴν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἔχεις κακοδιαθεσίαν. Ἄλλως ὀφείλεις νὰ ἦσαι πάντοτε φαιδρὸς καὶ εὐθυμὸς εὐρισκόμενος μετ' ἄλλων εἰς ξένην συναναστροφὴν. Εἶνε ἀπίστευτον πόσον τὸ τεθλιμμένον καὶ δυσηρεστὴ μένον πρόσωπον παραμορφώνει τὸν ἄνθρωπον, καὶ πόσον ταχέως ἡ φαιδρότης κατακτᾷ τὰς καρδίας ὅλων τῶν παρισταμένων.

35.

Ἐσο ἀκριβής. Οὐδέποτε πρέπει ἡ ἀταξία νὰ βασιλεύῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ τὰ βιβλία σου. Βλέπε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ ἔγγραφα Σου, ἐξολόθρευε δ' ἐξ αὐτῶν τὰ ἄχρηστα.

36.

Προτίμα νὰ φαίνῃσαι πάραπολύ ἐλευθέριος, ἢ πάρα πολὺ οἰκονόμος καὶ φειδωλός. Μακρὰν Σου ὅμως ἡ ἀσωτεία! Οἰκονόμει τὰ μικρὰ καὶ μάνθανε νὰ στερῇσαι.

37.

Φύλαττε σεαυτὸν ἀπὸ τῶν ἐκρήξεων τῆς ὀργῆς. Οὐδέποτε πρέπει νὰ κάμῃς ὥστε νὰ αἰσθανθῶσι τὸν χόλον σου ἄνθρωποι, εἰς οὓς δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἢ δυνατόν ν' ἀπαντήσωσι τίποτε.

38.

Περιορίζει τὴν αὐτογνωμοσύνην, διότι δὲν θὰ λείψουν περιστάσεις καθ' ἃς νὰ δείξῃς τὴν εὐστάθειάν Σου. Ἀλλὰ τὸ πείσμα πρέπει νὰ τὸ καταπνίγῃς ἐκεῖ ὅπου ἡ παρουσία του εἶνε ἀνοίκειος καὶ ἀκατάλληλος.

39.

Ἡ μετάνοιά Σου ἔστω ζῶσα θέλησις καὶ ἀπόφασις σταθερά. Τὰ παράπονα καὶ ἡ λύπη ἔνεκα διαπραχθέντων σφαλμάτων εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν.

40.

Ἐγειρόμενος τῆς κλίνης ἀναπόλει τὰ τῆς ἡμέρας καὶ ζῆτει νὰ εὕρῃς τὰς εὐχαρίστους στιγμὰς τῆς, ὅσον δυσάρεστοι καὶ ἂν τύχωσι νὰ ἦνε αἱ καθημεριναὶ ὑποθέσεις Σου.

41.

Πρέπει νὰ ἔχῃς καὶ ἐν ἡμερολόγιον, ἐν ᾧ τὰ πάντα νὰ σημειώνης. Ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια καὶ ἡδονὴ εἶνε πολλὰπλὴ καὶ μεγάλη. Καθ' ἡμέραν Σου ὅμως πρέπει νὰ ἔχῃς τὴν εἰλικρίνειαν, διότι τὸ ἡμερολόγιον ὀφείλει ὄχι μόνον ἀνάμνησις νὰ ἦνε, ἀλλὰ καὶ μέσον δι' οὗ νὰ γνωρίσῃς τὸν ἑαυτόν Σου.

(ἔπεται συνέχεια.)

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

(μετὰ τριῶν εἰκόνων).

Μία τῶν σημαντικωτέρων καὶ πολυανθρωποτέρων πόλεων καθ' ἅπασαν τὴν Ἀφρικὴν εἶνε ἡ πρωτεύουσα τῆς Αἰγύπτου, τὸ δεύτερον κέντρον τοῦ μωαμεθανικοῦ κόσμου, φέρον ὅμως πολὺ ἀνατολικώτερον χαρακτῆρα, παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἐξευρωπαϊσθῆ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Μασρ-ελ-Καχίρα, ἡ νικηφόρος, ἡ μεγαλοπρεπής, ἡ ἀπλῶς Μασρ ἥτοι ἡ πρωτεύουσα, ὡς ἀποκαλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι τὸ Κάϊρον, κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Νείλου

καὶ ὀλίγα μόνον μίλια κατωτέρω τοῦ σημείου, ὅπου ὁ μέγας ποταμὸς διατέμενεται εἰς δύο βραχίονας καὶ σχηματίζει τὸ Δέλτα, δι' ὃν λόγον καὶ οἱ ἄραβες ποιηταὶ εἰς τοὺς εἰκονικωτάτους ὕμνους των συχνότατα ὀνομάζουσι τὸ Κάϊρον „ἀπαστράπτοντα ἀδάμαντα ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ χλοερῶ ὑπιδίου τοῦ Δέλτα“.

Καὶ ἀληθῶς ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ ἐντύπωσις, ἣν προξενεῖ τὸ Κάϊρον εἰς τὸν πρῶτην φορὰν ἐνδημοῦντα ξένον, διότι καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ποικιλόχρωμοι, πρωπότυποι καὶ